

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Ottoni Illvstri Romanorum Imperatori semper Augusto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ILLVSTRI REGI DACIÆ.

Epist. 103.
Suadet ut
pugnet adver-
sus paganos.

SVggestor scelerum serpens antiquus, qui semper querens quem devoret, tamquam leo absorbet fluvium nec miratur, habens fiduciam quod Iordanis influat in os ejus, quosdam jumentis insipientibus, quibus verè sunt similes, comparandos adeo excœcavit quod factorem suum, qui pelle ac carnibus illos vestit, nervisque compactis & ossibus vitam & misericordiam eis dedit, penitus ignorantes, reverentiam exhibent creaturæ quam deberent impendere creatori, & damnabiliter idolorum cultibus inhærentes, Christiani nominis professores abhorrent, eoque qui sibi prædicant verbum Dei tamquam maleficos persequuntur. Licet autem adversus hujusmodi barbaras nationes regno tuo conterminas prælium Domini præliando multos sæpe labores sustinueris & expensas, nuper tamen imber divinæ gratiæ terram cordis tui sanctæ prædicationis vomere diligenter excultam adeo fecundavit quod divinæ zelo legis accensus apprehendere arma & scutum iteratò proponis, ut juxta parabolam evangelicam debiles & infirmos, cecos & claudos ad nuptias summi Regis intrare compellas, tractisque barbaris nationibus in sagemam fidei orthodoxæ, illuc viror junci & calami valeat suboriri ubi habitaverant hætenus strutiones. Nos igitur tuum propositum in Domino commendantes, devotionem regiam monemus attentius & hortamur, & in remissionem tibi peccaminum injungimus quatinus amore illius qui captivitatem nostram sua duxit virtute captivam, ad extirpandum paganitatis errorem & terminos Christianæ fidei dilatandos viriliter te accingas, neque timeas passiones hujus sæculi, quæ condignæ non sunt ad futuram gloriam quæ revelabitur in nobis, sed in forti brachio & extento confundas cum suis idolis spurcitiæ paganorum, ac tamquam strenuus miles Christi fortiter & potenter in hujus certaminis agone contendas, gloria sempiterna, quæ in cor hominis non ascendit, si legitime certaveris, coronandus. Datum Laterani 11. Kal. Novembr. &c. *ut in alia.*

OTTO NI ILLVSTRI
Romanorum Imperatori semper Augusto.

Epist. 104.
De eodem arguimento.

SVggestor scelerum serpens antiquus &c. *ut in alia usque* persequuntur. Licet autem charissimus in Christo filius noster Waldemar Rex Danorum illustris

adversus hujusmodi barbaras nationes regno suo conterminas prælium Domini præliando multos sæpe labores sustinuerit & expensas, nuper tamen imber divinæ gratiæ terram cordis ejus sanctæ prædicationis vomere diligenter excultam adeo fecundavit quod idem zelo divinæ legis accensus apprehendere arma & scutum iteratò proposuit &c. *ut in alia usque* hætenus strutiones. Sed quoniam Rege ipso in tam sancta peregrinatione profecto quidam Theutonici regnum ejus crudeliter devastarunt, ex eo forsitan fumentes audaciam delinquendi quod Rex absens eorum non poterat incursum obviare, idem nobis devotissimè supplicavit excellentiam tuam nostris litteris admoneri ut ex tua fiat permissio securus quod quoad fuerit in executione peregrinationis ejusdem, ipsum ab æmulis & persecutoribus regni sui sub imperiali potestate degentibus non oporteat formidare. Cum autem idem Rex nostris exhortationibus invitatus magnificentiæ tuæ semper in necessitatibus tuis astiterit, tuumque procuraverit incrementum modis quibus potuit & honorem, decet imperialem excellentiam, tum ex hoc, tum etiam quia pergit in servitium Iesu Christi, tuum favorem impendere ac ipsius petitioni præstare consensum. Monemus igitur celsitudinem tuam attentius & hortamur quatinus universos tibi subditos ab ejusdem regni molestatione ita cohibeas & refranes quod pium ipsius Regis propositum propter infestationem ipsorum non possit vel non debeat impediri, sed interim regnum ejus taliter assécures quod hujus peregrinationis particeps effici merearis, & tam Regem ipsum quam alios qui audierint te ipsi vices debitas impendisse per hoc devotius ad servitium imperatoris sublimitatis inclines. Quod autem super hoc duxeris faciendum, imperialis nobis celsitudo rescribat. Datum Laterani 11. Kal. Novembr. &c. *ut supra.*

In eundem modum scriptum est universis Christi fidelibus in regno Daciæ constitutis, usque strutiones. Nos ergo pium ipsius Regis propositum in Domino commendantes, universitatem vestram monemus attentius & hortamur, vobis in remissionem peccaminum injungentes quatinus amore illius qui captivitatem nostram &c. usque dilatandos, cum ipso Rege vos viriliter accingatis, neque timeatis passiones hujus sæculi, quæ condignæ non sunt ad futuram gloriam quæ in nobis revelabitur, sed in forti brachio & extento confundentes cum

idolis suis spurcitiā paganorum, Regi vestro taliter assistatis quōd tamquam strenuus miles Christi fortiter & potenter in hujus certaminis agone contendat, pro tam sanctæ peregrinationis labore retributionis aeternæ præmium recepturi. Datum Laterani 11. Kal. Novembris, anno duodecimo.

L I T T E R Æ M I S S Æ
Domino Papæ.

176. 109.
Degeog. ter.
in aut.

Reverentissimo in Christo Patri ac Domino Innocentio Dei gratia sanctæ sedis apostolicæ summo Pontifici I. Salernitanis, P. Pandonensis, I. Galipolensis Episcopi, licet indigni, tam promptum quam devotum famulatus obsequium. Sanctitatem vestram scientes nullis in sua velle deesse justitia cunctisque qui vestræ protectionis implorant subsidium pro qualitate suæ petitionis libenter velle semper adesse, quanto magis obedientiæ filium vestræ propitiationis gratitudine credimus confovendum, tanto minus judicamus alicui fore tutum si vel remissus pro viribus adimplere non curaverit quod pro justitia vestra paternitas ei iusserit faciendam. Proinde cum detractoribus, Pater sanctissime, sit à quolibet qui Deum rectè colit & sanctorum patrum regulas custodire dinoscitur studiosis & vivaciter occurrendum, Domino Patriarchæ Constantinopolitano qualiter quod in vestris super institutione sanctæ Sophiæ recepit in mandatis fuerit efficaciter prosecutus, ne miscendo falsa veris pestifera medicorum perniciēs vitam maculet innocentis & justus extimetur injustus, testimonium perhibendum duximus veritatis. Litteras igitur ad eundem super causa quæ vertebatur inter ipsum & Clericos peregrinos qui Constantinopolim convenere moraturi cum vestra paternitas destinasset, eas, sicut in veritate recognovimus, ea qua debuit devotione suscepit, nosque licet indignos Episcopos & alios festinanter ad se, secundum quod eorundem litterarum tenor comprehendebat, convocavit. Verum quia temporis asperitas alios qui de longinquo vocati fuerant ad ejus vocationem venire prohibuit, nobis & aliis quibusdam, quos sibi fideliter consulturos sperabat, in sua presentia constituit, litteras quas ex parte vestra susceperat, ut ex omni parte, licet ejus sufficientia super hoc interpretate non indigeret, certius per vestrum posset irreprehensibiliter adimplere mandatum, presentavit & fecit perlegi diligenter, à nobis consilium postulans instantissime super eo quod præter eos quos Dominus Benedictus instituit à se Canonicos & à Domino Petro Cardinale nominatim recipi præceperat, contra quos & nullos alios qui sanctæ Sophiæ Canonicos à prædictis Cardinalibus se dicerent institutos, ad vestram per appellationem confugerat audientiam, de quibus tantum vestra præceptio quæ facta fuerat à partibus per ordinem memorando satis apertè, secundum quod arbitramur, faciebat mentionem, nullis aliis etiam ad examen vestræ sanctitatis, qui contra Dominum Patriarcham super canonicatum sanctæ Sophiæ moverent querimoniam per se vel per suos nuntios acce-

dentibus comparebant & alij, qui eum litteras concessionis canonicatus sanctæ Sophiæ demonstrarent quas à Domino Benedicto tempore sui recessus, sicut creditur, receperant & hæcenus occultaverant, vestrum pro se recipiendis, sicut pro aliis qui per se vel per nuntios suos vestro conspectui præsentarunt, ad Dominum Patriarcham firmiter astruebant emanasse rescriptum, cujus tenore dicebant se velle canonicatum repetere nominatum. Quocirca licet in jamdicto rescripto nullius dubitationis scrupulus esse videretur, ejus tamen tenore vigilantius examinato, prout ingenij nostri capacitas potuit comprehendere, nos prædictas rationes considerantes, & quia generalis est & juri conveniens hæc apostolica sedis consuetudo quod de iis tantum quæ sunt in quæstionem deducta diffiniat ordine judiciario, Domino Patriarchæ consilium quod nobis rectius videbatur dedimus hujusmodi, vestræ non fuisse scilicet intentionis quod alios Dominus Patriarcha per litteras vestræ sanctitatis recipere teneretur quam quos Dominus Benedictus à se Canonicos instituit & à Domino Petro Cardinalibus nominatim præceperat recipiendos; qui postquam nostro fuit & aliorum prudentum viroorum consilio confirmatus, prosequendi mandatum vestrum festinanter sibi præparans opportunitatem, cunctum clerum civitatis convocavit, coramque nobis & illis presentibus vestræ dispositionis litteras, quas prima die Iovis intante mense Novembris se recepisse dicebat, Clericis peregrinis hæc etiam consentientibus in omnium audientiam decimo octavo Kalend. Januarij fecit à quodam suo Capellano publicè recitari; quæ plures continentes excessus quibus ab adversariis suis coram vestra paternitate dictus erat fuisse transgressus, ipsum jurasse Venetis memorabant quod in Ecclesia sanctæ Sophiæ nullus nisi foret Venetus vel Venetiis per decennium commoratus institueretur Canonicus, & Canonicos omnes quos in eadem reciperet, Ecclesia ad consumile faciendum cogeret juramentum, firmiter etiam promittens eidem quod per totam Romaniam pro posse suo nemo nisi Venetus Episcopus crearetur vel Archiepiscopus. Dicebatur etiam quod non solum Cardinalibus, verum etiam justitiam vestræ steterat inobediens, immo, quod detertius est, ut non posset obedire de cetero præstiterat sacramentum. Suam quoque centum milibus marcarum argenti & eo amplius expolians Ecclesiam, non solum dilapidasse, sed & alias, peregrinorum videlicet Ecclesias, bonis suis expoliasset ferebatur. Super quibus omnibus qualiter ab ipso foret procedendum vestræ moderationis provisio cum statuisset, in eisdem litteris eidem super sacramento præmemorato specialiter duxistis districtius præcipiendum quatinus si spontaneus hujusmodi juramentum se fecisse recognosceret, ipsum deberet publicè cunctis presentibus abjurare, & quod illud de cetero non servaret, similiter juramento firmaret. Ad quæ Dominus Patriarcha sub hac verborum serie, secundum quod tam fideliter quam memoriter potuimus recolligere, vel sub aliis verbis eandem sententiam continentibus respondit dicens: F R A T R E S, tamquam filius obedientiæ, utpote qui præceptis sedis apostolicæ Dominoque meo Papæ Innocentio cupio semper esse fidelis & devotus existere & ab ejus obedientia pro-

Vide lib. 11.
epist. 76. 77.
lib. 17. ep. 18.

Vide lib. 11.
epist. 76. 77.